

На озері

Йоганн Вольфганг Ґете

Нову поживу, свіжу кров
Дає цей світ ясний.
Мене до свого лона знов,
Природо, пригорни!

Гойдає хвиля в лад веслу
І вдаль жене човна,
І пасмо гір крізь хмарну млу
Назустріч вирина.

Не змикайтесь, очі, очі!
Світлий сон наснитись хоче?
Гетьте, сні, хоч золоті! —
Таж любов не в сні, в житті.

Блимають на водах
Тисячами сузір'я,
П'ють туманний подих
Спраги повні узгір'я.

На затоці стихлій
Зникли вітру й сліди,
Заглядає стиглий
Овоч в люстро води.